

לפני שבוע אמרה דבר אחד, השבוע אמרה דבר אחר, מה הם המניעים של העדה העיקרית במשפט מלחי?



עדה סופר באה
„אני מספיק חזקה לכתוב...”

בני-האדם. אני מספיק חזקה כדי לכתוב על כל השחיתויות ומיקרי השוחד שעליהם אני יודעת. אעשה זאת בגלל שאנשים משמיצים אותי בלי הרף, ואפילו יורקים לי בפנים כשאני עוברת ברחוב, ואומרים: הנה עובד רת לה יונה הפסיכית.

אם הם אוהבים כל כך אנשים מושחתים, אז אני אספק להם אותם בשפע. כל זה יהיה בספר החדש שאכין.

רק שמי שרוצה לדעת מהי האמת לי אמיתה, יש לו כמה אפשרויות: או לחכות לפסק דינם של השופטים במשפט מלחי, אשר ינתן בקרוב, או להמתין לסיפורה של יונה סופר ששם אולי יתגלו, אם לא מעשים חדשים — אז מניעים חדשים.

★ ★ ★
א כד — קיימת גם אפשרות נוספת, החבויה בין השיטין של דברי סופר עצמה, אפשרות המסבירה כמעט הכל: לפי גרסה זו — הביאה יונה את הצהרה תה הראשונה — אך-רוק לשם נקמה: גם באלה שלא סיפקו לה עבודה אחרי שגמרה להעיד, לנרות שהבטיחה — לנקם בחברה שבמקום להיקרה על גלותה מעשי-שחיתות — היא מוקיעה אותה, ואפילו לנקום בי תובע עצמו, בעויד גבריאל כך, שאמר כי ראיון עם כתב דבר ש, אישיותה לא-ספק מורכבת. דבר שהעליב אותה מאד.

מאידך — ההצהרה הראשונה לא נמסרה מעד לדוכן העדים, ויש משום כך אין לה כל ערך מבחינת המשפט עצמו!

זה גם מסביר מדוע שכאשר יונה הובאה ביום ראשון זה להעיד במשפט, היא לא

ב שבוע שעבר נשמו לרוחה כל ה- עוקבים אחרי משפט-מלחי. סוף-סוף, באופן בלתי צפוי, יצאה האמת לאור. כי בעיצומו של המשפט, כשכולם היו מתוחים לדעת מי צדק ומי שיקר — הוטל לה הפצצה: עדת-התביעה יונה סופר קמה והגישה הצהרה בכתב, לאמור: „הנני חוזרת בי מעדותי בעניין השופט מלחי.”

ההצהרה נפלה כהלם על באי בית-המשפט (העולם הזה 1558) כשלכולם היה המיפנה ברור: עכשיו נודע בבטחון שמלחי באמת איננו אשם. שהוא לא לקח שוחד. שיונה סופר העידה על-כך רק מתוך לחץ.

השופט מלחי התרגש, לראשונה מאז החל משפטו. אשתו הודיעה שהיא סולחת לסופר. יונה סופר עצמה התעטפה בשתיקה — ובכל רחבי הארץ הייתה תגובה זהה: שמחה על כך שאכן לא נפגם האמון בי מערכת-המשפט, שאכן לא נמצא השופט אשם בלקיחת שוחד.

לגבי סופר — היו הדיעות חלוקות: חלק האשים אותה שבגללה הושמץ שופט בישר ראל, ושבגלל שגיונותיה לערך משפט מיר תר, שעלה אמת אלפי לירות, חלק שמחו לאידה, אך רוב התגובות היו מכוננות נגד המשטרה, אשר לפי הצהרת יונה סופר עצמה — השתמשה בעדותה כדי לגנוח את ה-

מסתבר שכבר קודם לכן קרו דברים כאלה.

במהלך עדותה בבית המשפט המחוזי, התייחסה סופר את יצחק דגני. היא גם אמרה לשופטים: „דגני לא ישן בביתי, ואני אפילו לא סובלת אותו.” אבל מצד שני, ישן דגני בביתה של סופר, משך שבועיים רצוף פים, ובאותה תקופה אמרה עליו סופר: „לא מספיק שדגני המנוחל הזה ישן בביתי ו- מתהלך לי עם החתונים ליד הילד שלי, הוא עוד אוכל לי את כל האוכל יאפילו לא דאג לשלם עבור זה פעם אחת.”

האמת של יונה סופר

מה שמראה שלפעמים יכולות אולי להיות שתי אמיתות, אם להתבטא בעדינות.

★ ★ ★

ה אם הסבירה בבית-המשפט את מש- מעות ההצהרה שלה וההצהרה-המנו- גדת? לא.

השופט בקר אמנם שאל אותה: „מדוע איפה חזרת מעדותך?” אך הסברה של סופר היה מעורפל לגמרי: „זה — דבר אחר, לא היה מנוס מזה.”

★ ★ ★

ב זמנו ניסה הפסיכיאטר ד"ר מאיר להסביר שהיא עושה מעשים כה רבים בגלל שאיפה לפירסומה. לפי זה — היא פירסמה את התצהיר שלה המפורסם, מפני שכבר זמן רב לא שמעו אודותיה, כבר זמן רב עבר מאז העידה במשפט, ובכלל — רוב הפירסומות שקיבלה היתה שלילית, בעוד שהובטח לה ששמה יטוהר, וכבודה יוחזר לה. וזאת נואתה לה כהזדמנות לפירסומת חיובית.

בחת-דעתו של הפסיכיאטר, יונה סופר זילזלה כמובן, ואף הוסיפה חוות-דעת מנו-

שופט הבלתי-אהוד על השוטרים. רבים סברו שזהו חוסר אחריות עצום, אם לא יותר מזה, להשחית משפט שלם, ועוד משפט כה עקרונני, על עדותה של אשה, אשר כמסתבר — חלשה באופיה, ניתנת להשפעה, והפכי פכת בדעותיה.

אנשים אלה הפנו זעמם על המשטרה, ונדו ליונה סופר — העומדת ליהפך לי- קרבנו האמיתי של המשפט — אחרי ש- מלחי יחזור אל דוכן המשפט.

★ ★ ★

א אז, כשהכל היה כבר ברור — נפלה הפצצה השניה, שהדיה לא נמוגו עדיין: כשיונה סופר הובאה כעדה לבית-המשפט, וכולם ציפו שהיא תסביר ביתר פירוט את הצהרתה — היא לפתע הפכה טוב, במשפט אחד, את כל הקערה על פיה, בהצהירה: „אפילו אם יחתכו אותי לגזרים — אחזור ואומר כי נתתי לשופט מלחי 4000 לירות שוחד — והוא קיבל אותם!”

זה היה כבר יותר מדי: כיצד יכולה עדה להצהיר בשבוע אחד, גם את האמת וגם את ההיפך ממנה? ואם כך — מהי האמת? ומחו דימוכה?



עדה סופר יוצאת

... ספר שיפוצץ את כל המדינה

מקת אודותיו.

ד"ר מאיר זקוק לבדיקה פסיכיאטרית. בגיל מבוגר הוא התגרש מאשתו, וזה את ילדיו בגלל בחורה צעירה, שילדה לו ילד — שלושה חודשים אחרי ההתנוה. תושבני שד"ר מאיר לקה בשגעון מרוב שהוא מטפל במשוגעים.

אז מהו בכל זאת ההסבר? יונה סופר מאיימת לפרסם אותו ברבים: „אני עומדת לכתוב ספר שיפוצץ את כל המדינה ויגלה את פרצופם האמיתי של

תורה על ההצהרה המודפסת — אלא העידה כמו קודם — שמלחי לקח שוחד.

ואיך בכל זאת מתיישבת אז הסתירה בין שתי ההצהרות הי- מנוגדות?

א. בהצהרה לא ציינה יונה שמלחי לא לקח שוחד, אלא רק שהיא חוזרת בה מעדותה — מבלי לפרט איזה חלק מהעדו- ת. סופר אמרה שהיא העידה מתוך לחץ, אך לפי הסבריה, זה עדיין לא מעיד על כך שזו הייתה עדות-שקר.

לב ונפיש. הוא סקר את 18,000 עובדי המדינה במחוז חיפה והצפון (הכוללים, בין השאר, 5,600 מורים וגננות; 3,700 פועלים ו-2000 שוטרים), גילה כי משך שבע שנים

שיעור הפרישה המוקדמת היה גדול כמעט פי שתיים מהמקובל בארצות אחרות ודבר זה הגיע לבסוף את הדוקטור לפרוץ מחקר יסודי ומקיף בבעיה.

מדוע כה רב מספר עובדי-המדינה הפורשים פרישה מוקדמת מן השירות, מסיבות רפר- איות, עוד זמן רב לפני הגיעם לגיל הפנסיה (של 65 שנה).